

အိမ်သူရွှေမ စာပေ

မြေတပ်ဌာနမှ စက်သွား

နိုင်း အခြားတစ်ယောက်
အိုစိုး



ခြေတစ်လှမ်းမှ စကြသည်

လက်နှစ်ဖက်ကို လွှတ်ပြီး ပထမဆုံး မတ်တပ်ရပ်ဖို့ သူ ကြိုး စားကြည့်တယ်။

ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံး ယိမ်းယိုင်လာပြီး လိုအပ်တဲ့ အချိန်အဆတစ်ခုကို မရလိုက်ခင်မှာ ဘဲ သူ ပြန်လဲကျသွား တယ်။ ဒုတိယတစ်ခါ ထပ်ကြိုး စားတယ်။ မရဘူး။ တတိယတစ်ခါ ... ။ စတုတ္ထတစ်ခါ ... ။

သူ့ကို ဝိုင်းကြည့်နေကြတဲ့လူတွေ အများ ကြီးက ဘေးမှာ ဝိုင်းလို့။ ဒါပေမဲ့ တစ်ယောက်မှ သူ့ကို လာတဲ့ မထူဘူး။ သူ့ကို ဝိုင်းကြည့်နေကြတဲ့ လူတွေထဲက တစ်ယောက် နှစ်ယောက်ကို သူ အားကိုးချင် သလို လှမ်းကြည့်သေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ဟာသူပဲ မတ်တပ်ရပ်ကြည့်နိုင်ဖို့ အမှတ်တမဲ့ ပြန်ကြိုး စား မိတယ်။

ပဉ္စမမြောက် ကြိုး ပမ်းမှု ။ မတ်တပ်မရပ်နိုင်ခင်မှာ ဘဲ သူ့ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ယိမ်းယိုင်လာ ပြန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီတစ်ခါတော့ သူ လက်ပြန် မထောက်ဖြစ်ဘူး။ အမှတ်တမဲ့ဆိုသလို ခြေတစ်လှမ်း ကို သူ လှမ်းလိုက်မိတယ်။ မလဲတော့ပါလား . . . ရုတ်တရက် သူ သိလိုက်တာက သူ့ခြေထောက် နှစ်ခုချင်းကို ရှေ့နောက် ရွေ့လျား ထောက်လှမ်းပေးနိုင်ရင် သူ မတ်မတ် ရပ်နေနိုင်ပြီပေါ့။ သူ သိပ်ပျော်သွားတယ်။ သူ သွားချင်ရာ နေရာတိုင်းကို သူ့ခြေထောက်နှစ်ခုချင်းထဲနဲ့ တခြားလူတွေလို သွားနိုင်ပြီ။ သူ့ကို ဝိုင်းကြည့်နေသူတွေက ဝိုင်းပြီး လက်ခုပ်တီးကြတယ်။ သူ ကိုယ်တိုင်လည်း သူ တွေ့ရှိလိုက်ရတဲ့ အောင်မြင်မှု အတွက် ပျော်ရွှင်စွာ ပဲ ခိုးခိုးခပ်ခပ် ရယ်လိုက်မိတယ်။

အသက်ရှင်နေသရွေ့ မိုင်ပေါင်းများ စွာ လျှောက်လှမ်းသွားတော့မယ့် ကလေးငယ် တစ်ယောက်ရဲ့ ပထမဆုံး ခြေလှမ်းတိုင်းဟာ ခန္ဓာကိုယ်ဟန်ချက် ထိန်းဖို့အတွက် အမှတ်တမဲ့ လှမ်းလိုက်မိတဲ့ ခြေလှမ်းတစ်လှမ်းက စခဲ့တာချည်းပါပဲ။ နောင်အနာဂတ်မှာ ကြီးမြတ်ကျယ်ပြန့် အောင်မြင်လားမယ့်လူ၊ သိမ်ဖျင်း သေးဖွဲ့ နံနံ သွားမယ့်လူ၊ ဘယ်သူမဆို ဘဝမှာ ခြေတစ်လှမ်းက စခဲ့တာချည်းပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့တွေ၊ ခင်ဗျားတို့တွေ၊ လမ်းပေါ်ကလူတွေ၊ လမ်းပေါ်ကမဟုတ်တဲ့ လူတွေ၊ အရေးကြီးတဲ့ လူတွေ၊ အရေးမကြီးတဲ့

လူတွေ၊ ဒါမှမဟုတ် အရေးပါတဲ့ လူတွေ၊ အရေးမပါတဲ့ လူတွေ . . . လူတိုင်းရဲ့ ဘဝမှာ ဘယ်လမ်းကိုပဲ သွားချင် ချင် ခြေတစ်လှမ်းက စခဲ့ကြတာချည်းပါပဲ။

'ခြေလှမ်းတွေ မှာ :နေပြီ'

အမြင်ချင်းမတူတဲ့ ဘယ်သူမဆို ဒီစကားကို ပြောဖြစ်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အပါအဝင် ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ မှာ :နေပါစေ၊ မှန်နေပါစေ၊ ခြေလှမ်းတွေ လှမ်းနေပါလား ဆိုတာတော့ တွေးဖြစ်တဲ့ အရေအတွက် နည်းပါလိမ့်မယ်။ မှာ :နေခြင်း၊ မှန်နေခြင်း ခဏ ဖယ်လိုက်ရင် ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဟာ ဒီနေ့ ဒီဘဝရောက်နေတဲ့ အချိန်အထိ ပထမဆုံးကနေ စလို့ ခြေလှမ်းတွေ လှမ်းလာခဲ့ကြရတာ ပဲ မဟုတ်လား။

တစ်ခါတုန်းက သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်က မေးခဲ့ဘူးတယ်။ မင်း ဘယ်လမ်းကို လျှောက်မှာ လဲလို့ပေါ့။ ကျွန်တော် ဖြေဖြစ်တယ်။ ငါ့ ခြေထောက်တွေ သွားတဲ့လမ်းကို ငါ လျှောက်မယ်လို့။ သူက ဘုပြောတယ် ထင်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် တကယ် ပြောခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော့် ခြေထောက်တွေ လျှောက်တဲ့လမ်းကို ကျွန်တော် တကယ်သွားမှာ ပါပဲ။ ကျွန်တော့်ခြေလှမ်းတွေ သွားရာဆီကို ကျွန်တော် တောက်လျှောက် လိုက်သွားမှာ ပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော့် ခြေထောက်တွေဟာ ကျွန်တော့်ကို သွားလိုရာ တကယ် ပို့ပေးနိုင်တယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် လမ်းစလျှောက်တတ်ကာစ အရွယ် ကလေးဘဝ ကတည်းက စိတ်ချလက်ချ ယုံကြည်ခဲ့ပြီးသားပဲကိုး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းကို ကျွန်တော် ရှင်းမပြဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ သူက သူမေးချင်တဲ့ မေးခွန်းအဓိပ္ပါယ်ကို ကျွန်တော် နားမလည်ဘူးလို့ ထင်သွားခဲ့တယ်။

'အသွားမတော် တစ်လှမ်း' တဲ့

ဟုတ်ရင် ဟုတ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ မတော်ရာမှန်း တော်ရာမှန်း သိအောင် ကျွန်တော်တို့ တစ်လှမ်းတော့ လှမ်းကြည့်ကြရတာ ပဲ မဟုတ်ဘူးလား။ အဲဒီ မတော်ရာ တော်ရာဆိုတဲ့ ကိစ္စကြီး ကလည်း တစ်ယောက်အတွက် မတော်ရာလို့ ထင်နေပေမဲ့ နောက်တစ်ယောက်အတွက်တော့ တော်ရာကြီးလည်း ဖြစ်မနေနိုင်ဘူးလား။

လူတစ်ယောက်မှာ ဦးနှောက်တွေပါလာရင် တွေးကွက် တွေးပေါက်တွေ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ အများကြီး ထွက် ထွက် လာနေတတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ကတော့ ရပ်ပြီး တွေးမနေချင်တော့ဘူး။ သွားနေရင်း တစ်နည်းအားဖြင့် ခြေလှမ်းတွေ လှမ်းနေရင်းပဲ တွေးသွားလိုက်တော့မယ်။ အတွေးလွန်သွားလို့ ချော်လဲရင်လည်း ပြန်ထလိုရတာ ပဲလေ။ ကျွန်တော့် အတွက်တော့ ခြေလှမ်းတွေဟာ မမှာ :တတ်ဘူး ထင်တာပဲ။ မှာ :တယ် မှန်တယ် ဆိုတာကလည်း . . .။ ထားလိုက်ပါတော့။

အလုပ်အသစ် ဝင်လာတဲ့ လူတစ်ယောက်အတွက် ပထမဆုံး ရုံးတက်တဲ့နေ့ဟာ ပထမ ခြေလှမ်းပါ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ခြေလှမ်းဟာ အလုပ်ပြုတ်ဖို့ သွားနေတဲ့ ခြေလှမ်းလား။ အရာရှိကြီးဖြစ်ဖို့ သွားနေတဲ့ ခြေလှမ်းလားဆိုတာတော့ သူကိုယ်တိုင် သိချင်မှ သိဦးမှာ ပေါ့။

ဒီလိုပါပဲ။ သီချင်းတစ်ပုဒ် စပြီး ရေးဖူးလိုက်တဲ့နေ့ဟာ ဂီတသမားတစ်ယောက်အတွက် ပထမ ဆုံးခြေလှမ်းပါ။ စာတစ်ပုဒ် စရေးလိုက်တဲ့နေ့ဟာ စာသမားတစ်ယောက်အတွက် ပထမဆုံး ခြေလှမ်း ပါ။ ဇာတ်ရုပ်တစ်ခု သရုပ်ဆောင်ဖြစ်လိုက်တဲ့နေ့ဟာ သရုပ်ဆောင်တစ်ယောက်အတွက် ပထမဆုံး ခြေလှမ်းပါ။ စာအုပ်တစ်အုပ်ဟာ စာအုပ်တိုက်တစ်တိုက်ရဲ့ ပထမဆုံး ခြေလှမ်း၊ ဂျာနယ်တစ်စောင် ဟာ ဂျာနယ်တိုက်တစ်တိုက်အတွက် ပထမဆုံး ခြေလှမ်း၊ ပထမဆုံး အရောင်းအဝယ်ဖြစ်မှု ဟာ ကုန်သည်တစ်ယောက်ရဲ့ ပထမဆုံး ခြေလှမ်း၊ ကုန်ကုန်ပြောရရင် ပထမဆုံး တူးလိုက်ရတဲ့ ကျင်း တစ်ခုဟာ သုဘရာဇာတစ်ယောက်အတွက် ပထမဆုံး ခြေလှမ်း။ အများ ကြီးပါ။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်ကို လှမ်းနေတဲ့ ခြေလှမ်းတွေလဲဆိုတာကိုတော့ ဘယ်သူကများ ကြိုတင် မြင်နိုင်ကြလို့လဲ။

လဲမှာ ကြောက်ရင် တစ်လှမ်းမှ မလှမ်းနဲ့။ မှာ :မှာ ကြောက်ရင် တစ်ခုမှ မလုပ်နဲ့။ ဘာမှမလုပ်ရင် ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။

ဒါတော့ မဟုတ်သေးဘူးလေ။ ဘာမှ မလုပ်မှတော့ ကျွန်တော်တို့ လူ့ဘဝမှာ လူ လာဖြစ်ခွင့် ရတာ ဘာလုပ်ရတော့မှာ လဲ။

ကျွန်တော်တို့ ဆက်လျှောက်နေ၊ ဆက်လှမ်းနေကြဦးမှာ ပါ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့
လိုအပ်ချက်တွေ၊ လိုအင်ဆန္ဒတွေ ပြည့်စုံဖို့အတွက် လူတိုင်းဟာ ခြေလှမ်းတွေ
ဆက်လှမ်းနေကြရဦးမှာ ပါပဲ။ မနက်ဖြန် မှာ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ခြေလှမ်းအသစ်တွေ
ဆက်လှမ်းနေကြရမှာ ပါ။ ဒါပေမဲ့ . . . ။

ကျွန်တော်တို့ ခြေလှမ်းတွေတိုင်းကတော့ ပထမဆုံး ခြေတစ်လှမ်းကပဲ စကြရမှာ
မဟုတ် ဘူးလား။

မြန်မာပို့စ်ဂျာနယ် အတွဲ ၁၊ အမှတ် ၁၊ ဇူလိုင်လ၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်။

Global Warming လား Media Warning လား

ဘယ်နေရာမှာ လဲဆိုတော့ အင်္ဂါဂြိုဟ်ပေါ်မှာ။ ဘယ်တုန်းကလဲဆိုတော့ ပြီးခဲ့တဲ့ အပတ်က ပေါ့ဗျာ။ အတိအကျပြောရရင် အင်္ဂါဂြိုဟ်ပေါ်ဖွင့်ထားတဲ့ စကြဝဠာလုံးဆိုင်ရာ မဟာမင်းကြီးရုံးမှာ ကွန်ဖရင့်ဆိုလား ဘာလားလုပ်ကြတာမျိုး။ လုပ်ရခြင်း အကြောင်းကတော့ နေအဖွဲ့အစည်းထဲမှာ အလိုလိုကမှ ပူနေတဲ့ကြားထဲ ဂြိုဟ်ပူကြီးတစ်လုံး ထပ်တိုးလာနေလို့ဆိုပဲ။

မေးကြည့်တော့ ဘယ်ဟုတ်မလဲ . . . ကျုပ်တို့ ကမ္ဘာကို ပြောတာကိုးဗျ။ ကျုပ်တို့ ကမ္ဘာကြီး တဖြည်းဖြည်း ပူနွေးလာပြီးတော့ ဗုံးကြီးတစ်လုံးလို ဖြစ်လာနေလို့ ရှေ့လျှောက် ဒီအတိုင်း ကြည့်နေရင် မဖြစ်ချဘူးဆိုပြီး စည်းဝေးကြတာဆိုပဲ။ စည်းဝေးကြတယ်သာ ပြောပါတယ်။ အမှန်တော့ တရားခံ ရှာကြတာဗျ။ ဘာကြောင့် ကမ္ဘာကြီးဟာ ဒီလောက် မြန်မြန်ကြီး ပူနွေးလာရသလဲပေါ့နော်။ ပြောလိုက်၊ ဆိုလိုက်၊ ငြင်းလိုက်၊ ခုံလိုက်ကြတာများ ညံ့နေရောပဲရယ်။ အဲ ပြောရဦးမယ် . . . မေ့တော့မလို့မျိုး။ တခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီ ကွန်ဖရင့်ကို ကျုပ် ဘယ်နှယ်ရောက်သွားလဲဆိုတော့

အမှန်ပြောရရင် ကျုပ်က ရွာသားဗျ။ မြို့ သား မဟုတ်ဘူး။ ရိုင်းရိုင်းပြော တောသားပေါ့ဗျာ။ အံ့မယ် တောသားခေါ်လို့ ကျုပ် မနာဘူးမျိုး။ ဘာနာစရာရှိလဲ။ အခုခေတ်မှာ မြို့ သားမှ မရှိတော့ တာပဲ။ ခင်ဗျားတို့ပဲ ပြောတော့ ကမ္ဘာက ရွာကြီး ဖြစ်သွားပြီဆိုဗျ။ ဒါဆို အားလုံး ရွာသားတွေချည်းပေါ့။ ရွာကကောင်တို့၊ တောသားတို့ ခေါ်တာများ နာစရာလားဗျာ။ အိုဘာမားတောင် ရွာသားဖြစ်နေရှာတဲ့ ကမ္ဘာရွာခေတ်ကြီးဥစ္စာ။

ထားပါ။ လျှောက်ပြောနေ ကျုပ်ပဲ လျှာရှည်ရာကုမ္ပဏီ။ လိုရင်းပြောရရင် ကျုပ်က တောသား သတင်းထောက် လူတစ်ယောက် ဆိုပါတော့။ တောသတင်းထောက်ဆိုတော့ သိတဲ့အတိုင်းပေါ့ဗျာ။ လူကို ခွေးကိုက်တာ သတင်းလား၊ ခွေးကို လူက ကိုက်တာ သတင်းလား ကျုပ် ဘယ်သိမှာ လဲ။ အဲဒါ မပြောနဲ့ . . . မုန်တိုင်းတိုက်လို့၊ လေဆင်နာမောင်း မွေလို့ လူတွေ သေကုန်ကြတာကို live ရိုက်ပြီး အတင်းလွှင့်တာ၊ စစ်မြေပြင်ကို အတင်းလိုက်သွားပြီး

စစ်ဖြစ်လို့ ပစ်ခတ်နေကြတာတွေ၊ သေကြတာ တွေကို live ရိုက်ပြီး Live & Exclusive ပါ ဘာညာနဲ့ ပြလို့ ကောင်းမှန်း မကောင်းမှန်း မသိ၊ အနိဋ္ဌာရုံ မှန်း ကုဋ္ဌာရုံမှန်းမသိ ပြနေတဲ့ ကောင်တွေတောင် ရှိနေတဲ့ခေတ်မှာ ကျုပ်လည်း သတင်းရ ရေးတာ ပေါ့ဗျ။ ဒါမှ ထမင်းဝမှာ ကိုး။ ဩော် . . . ပြောရင်း လေကြော ရှည်နေပြန်ပါပြီ။ ကျုပ်က ဒီလိုပဲဗျ။ တောသတင်းထောက်ဆိုတော့ လျှာလည်းရှည် စပ်လည်း သိပ်စပ်စုတာ။ အဲဒါနဲ့ပဲ . . .။

တစ်ညကျကျုပ် ဘာသတင်းမှ မရဘဲ အိမ်ပြန်လာရတယ်။

ဘာပြောကောင်းမလဲ။ လွှတ် စိတ်ဓာတ်ကျတာပေါ့ဗျ။ Globalization ခေတ်ဗျ။ ခင်ဗျားတို့လည်း သိတဲ့အတိုင်း။ ဒီနေ့ သူများ ကို ပေးဖို့ တစ်ခုခု မရှာနိုင်ရင် မနက်ဖြန် သူများ တွေ့ဆီက တစ်ခုခု ပြန်ရဖို့ လုံးဝ မစဉ်းစားနဲ့။ ကိုယ့်ဟာ ကိုယ် ငတ်ငတ် သေသေ ဘာဖြစ်ဖြစ် ဘယ်သူကမှ လာစိတ်မဝင်စားဘူး။ ဘယ်သူမှလည်း အချိန် မရကြဘူးလေဗျ။ အဲဒီ ညကလည်း ကျုပ်မှာ အဲလိုပေါ့။ နောက်နေ့ တစ်ယောက်ယောက်ကို ပေးစရာ သတင်းမရှိတော့ စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ ဝင်အိပ်လိုက်ရော။ ဘာမှလည်း စားချင် သောက်ချင်စိတ် မရှိတော့ ဘူးရယ်။ အဲဒီ လိုနဲ့ မှေးခနဲ ဖြစ်သွားရော ဗြုန်းဆို အသံတစ်သံ ကြားရသဗျ။

'အင်္ဂါဂြိုဟ်ပေါ်မှာ သတင်းရစရာ ရှိတယ်၊ ဟဲ့ကောင် သွားမလား' တဲ့။ ကျုပ်လည်း ဘာပြော ကောင်းမလဲ။ သတင်းရမယ်ဆိုရင် ငရဲမင်းသွားဗျူး ရ ဗျူး ရ ဆိုတဲ့ကောင်စားဆိုတော့ 'သွားမယ်' လို့ ချက်ချင်း ပြန်ဖြေရုံရှိသေး တစ်ခါတည်း မေ့သွားရောဗျ။

ပြန်သတိရလာတော့ အစောက ပြောခဲ့တဲ့ ကွန်ဖရင့်ကို ကျုပ်ရောက်နေရောဗျ။ အမယ် . . . နောက်တောင်ကျနေပြီဗျ။ စည်းဝေးတဲ့ကိစ္စတွေပြီးလို့ တရားခံရှာတဲ့ အထိတောင် ဖြစ်နေရုံမက တရားခံလို့ ယူဆရတဲ့ဟာတွေကို စစ်တောင် စစ်နေကြပြီ။ ဘယ်ရမလဲ။ ကျုပ်လည်း သတင်းထောက် ပဲ။ မီသလောက် ဆွဲရတော့တာပဲဗျ။ တစ်ခါတည်း Recorder ထုတ်ဖမ်းလိုက်တာ နားသာထောင် မိတ်ဆွေ။ ကျုပ် ပြန်ဖွင့်ပြမယ်။

တရားခံနံပါတ် (၁၀၁)။ အိုဇုန်း။

'နာမည်ပြော'

'အိုဇန်း' (မပြောချင် ပြောချင်နှင့်)

'ကမ္ဘာ ပူလာရတဲ့ အဓိက တရားခံဟာ မင်းပဲ၊ မင်းဟာမင်း လုံလုံခြုံခြုံမနေဘဲ ဘာလို့ အပေါက်ကြီး ဖြစ်နေရတာလဲ'

'ကျုပ်ကကော ပေါက်ချင်လို့ ပေါက်နေတယ် ထင်လား' (ခံတန်တန် မေး၏)
'ပြန်မမေးနဲ့၊ ငါတို့မေးတာ ဖြေ၊ ထလုပ်လိုက်လို့ . . . ပေါက်နေရာက တောက်လျှောက်ပြဲထွက် သွားမယ်၊ ပြောစမ်း . . . ဘာလို့ ပေါက်နေရတာလဲ'

'လူတွေ လုပ်လို့'

'လူတွေ ဘာလုပ်လဲ မင်းကို'

'ရှိသမျှ အားလုံး မီးပုံရှိ၊ နေကြမှတော့ ကျုပ်က ဘာမို့လို့ ခံနိုင်မှာ တုံးဗျာ ပေါက်ပြီပေါ့'

'သူတို့ဟာ သူတို့ ဘာလုပ်လုပ် မင်းက အုပ်ပေးထားရမှာပေါ့'

'ရမလားဗျာ၊ တစ်ဖက်က နေကလည်း နင်းကန်ထိုး၊ အောက်ကဟာတွေကလည်း ကျုပ်ကို ကာဗွန်မှိုင်း အမျိုးမျိုးတိုက်နဲ့ . . . ကြာတော့ ခံနိုင်မလားဗျာ၊ ဘယ်နှယ်ကွာ . . . အဓိကဟာတွေကျမပြောဘူး၊ ငါ့ကျပေါက်သလေး ဘာလေးနဲ့ အပြစ်ပြောချင်သေး . . . '
(စိတ်ဆိုးလာ၏) 'ဒါဆို ကမ္ဘာပူလာတာ မင်းကြောင့် မဟုတ်ဘူး၊ ကာဗွန်ကြောင့်ပေါ့ဟုတ်လား'

'မသိဘူး' (ဘုတောနေတော့၏)

'တစ်ခုခု ပြောလေ၊ ပြောစရာ မရှိဘူးလား'

'မရှိဘူး'

'ကိုင်း ဒါဆိုလည်း သွားကွာ၊ မင်းအပေါက်သာ မင်း ပြန်ပိတ်ဖို့ ကြိုးစား . . . ကဲ'

နောက် တရားခံ ခေါ်

တရားခံနံပါတ် (၁၀၂)။ ကာဗွန် ။

'ဘာဖြစ်နေတာလဲ မင်းက စပ်ဖြဲဖြဲနဲ့... နာမည် ပြောစမ်း'

'ကာဗွန်ပါ ဟဲဟဲ ကျွန်တော် ၇၂ ထဲ ပါမှာ လား'

'ဘာပြောတယ်'

'ဪ ကျွန်တော် ၇၂ ထဲပါမှာ လားလို့... ဟို ပါခဲ့ရင် စကြဝဠာမှာ
နာမည်ကြီးပြီ'

'အာ... ဒီလောက် သေရေးရှင်ရေး ဖြစ်နေတာတောင်
နာမည်ကြီးချင်တဲ့ကောင်က ရှိသေး၊ ပြောစမ်း... ကမ္ဘာပူလာတာ မင်းကြောင့် မဟုတ်လား'

'မဟုတ်ဘူး'

'အမ်... အိုဇုန်းက ပြောတော့ မင်းကြောင့် ဆိုကွ'

'ဘယ်ကလာ ကမ္ဘာပူလာတာ ကျွန်တော်နဲ့ မဆိုင်ဘူး၊ ကျွန်တော့်ကို လူတွေက
မြှောက်ပေး နေကြလို့ ကျွန်တော် ကြီးထွားလာနေတာ။ ဒီမှာ ကြည့် လက်မောင်း
ကြွက်သားတွေ တွေ့လား၊ ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက် ဘယ်လောက် ထွားလာသလဲဆိုတာ... '

'ဒါဆိုရင် မင်းမှာ အပြစ်မရှိဘူးပေါ့ ဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်လေ၊ ကမ္ဘာပူလာတာ ကျွန်တော်နဲ့ရော ကျွန်တော့်မယားတွေနဲ့ရော
ဘာမှ မဆိုင်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ အားလုံးကို လူတွေ ဖန်တီးခဲ့တာ'

'ဘာဖြစ်တယ် မင်းမိန်းမတွေ ဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်လေ... နျူကလီးယားလေးတို့ ရေဒီယိုသတ္တိကြွလေးတို့ နောက်
အများ ကြီးပဲ၊ ကျွန်တော့်မယား ဓာတုဗေဒအဆိပ်တွေ ခေါ်လာပြရမလား'

'တော် တော်... ကြော်ငြာ ဝင်မနေနဲ့၊ သွားတော့'

'နေဦးလေ၊ ကျွန်တော့်ကို T V ရိုက်ပြီး စကြာဝဠာမှာ လွှင့်ပေးဦးလေဗျာ၊

နာမည်လေး ကြီးသွားအောင်'

'တော်ပါတော့ ကျေးဇူးရှင်ရယ် . . . သွားပါတော့'

တရားခံနံပါတ် (၁၀၃) ။ ပြုန်းတီးသစ်တော ။

'ကိုယ့်ဟာကိုယ် အေးအေး မနေရကွာ၊ ဘာကိစ္စလဲ'

'အံ့မယ်၊ သူကပဲ ပြန်မေးနေရတယ် ရှိသေး . . . ဒီမှာ ကိုသစ်တော၊ ခင်ဗျား အမျိုးတွေ ဘယ်ရောကုန်ပြီလဲ'

'သေကုန်ပြီလကွာ'

'ဗျာ'

'ဟုတ်တယ်၊ အခုတ်ခံရတဲ့ကောင်နဲ့၊ သူ့ဟာသူ သေတဲ့ကောင်နဲ့၊ အလိုလိုနေရင်းတောမီး ထလောင်လို့ ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းကုန်တာနဲ့၊ မြေဆီလွှာခန်းလို့ ပြန်မပေါက်တော့တဲ့ ကောင်နဲ့ . . . တစ်ကမ္ဘာလုံး ချုံတောင် အနိုင်နိုင် ကျန်တော့တယ်'

'ဒါပြောတော့ပေါ့၊ ကမ္ဘာကြီး ပူဇွေးလာတာ ခင်ဗျားတို့ မရှိတော့တာကြောင့်ပဲ'

'မတတ်နိုင်ဘူး ငါ့လူ . . . ငါတို့လည်း ဘယ်ပြုန်းချင်မလဲကွ၊ ဆွေနဲ့ မျိုးနဲ့၊ အုပ်နဲ့၊ ဘာနဲ့ သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း နေချင်တာပေါ့ဟ၊ ရှိမှ မရှိတော့တာကို ငါက ဘာလုပ်ပေးရမှာလဲ'

'ပြန်ပေါက်ပေါ့ဗျ'

'အမယ်ကွာ ဟာဟ . . . ပြောတော့တယ်လွယ် . . . မင်းအဖေ မြေဆီလွှာက ကောင်းလို့လား အရင်လို၊ မင်းအမေ ရာသီဥတုကကော အရင်လို ကြင်ကြင်နာနာ ရှိလို့လား'

'ခင်ဗျား မရိုင်းနဲ့နော်'

'ဘယ်သူကမှ မရိုင်းချင်ဘူး ကိုယ့်လူ၊ တစ်ကမ္ဘာလုံး ပူနေမှတော့ အားလုံး စိတ်တိုမနေဘဲ ရှိမလား'

'ခက်တာပဲ'

'မခက်နဲ့ ဟေ့ကောင်ရေ . . . ကမ္ဘာကြီး ပူနွေးလာရုံတင်မကဘူး၊

မီးလောင်သွားလည်း ငါတို့ ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူး။ ငါတောင် ဘယ်နေ့ လွှစက်စာ မိမလဲ၊
ရေသောက်မြစ်ခန်းမလဲ၊ မီးထလောင်မလဲ မသိတာ၊ ဒီမှာ ငါ ပြောပြမယ် . . . '

'အင်း လုပ်ပါဦး'

'ကမ္ဘာကြီး ပူနွေးလာရုံမကလို့ ကျက်ကျက် ဆူလာပြီး အားလုံး

မီးလောင်သွားလည်း အေးတာ ပဲကွာ၊ မရောင်ရာဆီလူး . . . ငါတရားခံ လာလုပ်ရတယ်လို့၊
သွားမယ်၊ နောက် ဘယ်တော့မှ မခေါ်နဲ့၊ သေလည်းအေးတာပဲ'

'နေ နေဦးလေဗျာ၊ ကိုသစ်တော'

'မနေဘူး၊ သွားပြီ'

တရားခံနံပါတ် (၁၀၄) ။ မြေဆီလွှာ နှင့် ညစ်ညမ်းရေထု ။

'နှစ်ယောက်တွဲ ကြီးပါလား'

'အေး . . . ရှင်းရှင်းပြောရရင် တစ်ခါတည်း ကိစ္စပြီးအောင် ရေပါခေါ်လာတာ၊
ဘာမေးစရာရှိလဲ မေး'

'သစ်တောက ပြောသွားတယ်၊ ခင်ဗျား မကောင်းလို့ သူတို့ ပြုန်းတီးပြီး ကမ္ဘာကြီး
ပူနွေးလာ တာတဲ့၊ အဲဒါ . . . '

'ဘာကွ၊ အဲလိုပဲ ပြောလား'

'အင်း ပြောတယ်၊ ခင်ဗျားလည်း မကောင်း ရာသီဥတုလည်း မကောင်းလို့ သူတို့
ပြုန်းတီးသွား တာတဲ့'

'တောက် . . . ဒီကောင် သက်သက် သစ္စာဖောက်တာ၊ ငါ လိုက်ရှင်းမယ်'

'စိတ် စိတ်ထိန်းပါဗျ ကိုမြေဆီ . . . လွန် လွန်ကုန်မယ်'

'လွန် လွန်ကွာ ဘယ်နှယ် . . . သစ်တောနဲ့ မြေဆီလွှာဆိုတာ တစ်သက်လုံး
လင်မယားလို နေလာတာ၊ အခု ဒင်းတို့ ပြုန်းမှ ငါ့ကြောင့်တဲ့၊ မဟုတ်ဘူးလား ရေရာ . . . ငါ . . .
,

'ထားလိုက်ပါတော့ဗျာ၊ တစ်ခါတလေ ပြောမှာ : ဆိုမှာ : ရှိမှာ ပေါ့၊ သူတို့လည်း
ဒုက္ခ ရောက်နေ ကြတာပဲ၊ ကျုပ်တို့ ဒုက္ခသည်ချင်းဗျာ'

'ဒါပြောတာပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ ရေထုလည်း လူတွေ ပစ်သမျှ အမှိုက်သရိုက်
အညစ်အကြေး တွေနဲ့ ဒုက္ခ ရောက်နေတာ၊ ကျုပ်လည်း ကြည် . . . မြေဆီလွှာဆိုတာ
တစ်သက်လုံး ခန်းတဲ့ ကောင်စား မဟုတ်ဘူး၊ အခုမှ ကြွပ်ကြွပ်အိတ်တွေ အုပ်ပြီး
ဒုက္ခရောက်နေတာကို ဒီသစ်တော ဆိုတဲ့ ကောင်က ကိုယ်ချင်းမစာ၊ လာပါဗျာ ပြောနေ
ကြာတယ်၊ သွားရှင်းရအောင်'

'ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ ကျုပ်လည်း တွေးကြည့်မှ ဒေါသဖြစ်လာပြီ၊ လာဗျာ
သွားမယ်၊ ကမ္ဘာပူပူ အေးအေး ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်'

'နေ နေကြဦးလေ . . . ဒီမှာ ဘာမှ မမေးရသေးဘူး'

'မေးမနေနဲ့ မင်းတို့လည်း သေမှာ ပဲ'

'ကောင်းကွာ'

တရားခံနံပါတ် (၁၀၅) ။ ရာသီဥတု ။

'ဒီမှာ ဟေ့ကောင် . . . ကမ္ဘာကြီး ပူနွေးလာတာ မင်း ဖောက်ပြန်လို့မဟုတ်လား'

'တိုးတိုးပြောပါ ဆရာတို့ရယ်၊ ကျွန်တော် ဖောက်ပြန်တာ ကျွန်တော့် မိန်းမ
သိသွားဦးမယ်'

'ဟယ် ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာတုံး၊ ကမ္ဘာပူလာတဲ့ကိစ္စ မေးနေတာကွ၊
အရေးကြီးတယ်၊ နောက်တီးနောက်တောက် မလုပ်နဲ့၊ မှန်မှန် ပြောစမ်း၊ မင်း ကောင်းကောင်း
မနေလို့ ကမ္ဘာကြီး ပူနွေး လာတာ မဟုတ်လား'

'မဟုတ်သေးဘူး ကိုယ့်ဆရာရဲ့၊ ကျွန်တော်လည်း

ကောင်းကောင်းနေချင်တာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ကောင်းကောင်းနေလို့ မရအောင်
ပိုင်းလုပ်နေကြတာကိုးဗျ'

'ဘယ်သူတွေ ဘာ ပိုင်းလုပ်နေကြလို့တုံး'

'ဆရာ စဉ်းစားကြည့်လေ ... တောတွေက ပြုန်း၊ ရေထု မြေထု လေထုက
ညစ်ညမ်းနေ၊ အိုဇုန်းလွှာက ပေါက်၊ ဒီကြားထဲ လူတွေကလည်း တဖြည်းဖြည်း တိုးပွားလာပြီး
စစ်တွေဖြစ်ကြ ဘာကြနဲ့ ဆိုတော့ ကျွန်တော်လည်း ဘယ် ငြိမ်ငြိမ်နေလို့ ရတော့မှာ လဲ'

'မင်းဟာ အားလုံးကို ဆွဲထည့်နေပါလား'

'ဆွဲထည့်တာမဟုတ်ဘူး ဆရာ၊ ကျွန်တော်က အားလုံး ကောင်းကောင်းနေမှ
ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်လည်း အေးအေးခမ်းချမ်း နေရတဲ့ကောင်ပါ'

'အေး ဒါလည်း ဟုတ်သား'

'ဟုတ်ရင် ခွင့်ပြုဦး ဆရာ၊ ကျွန်တော် ပြန်မှ ဖြစ်မယ်'

'ဘာဖြစ်နေတာလဲ မင်းက ... လောလော လောလောနဲ့'

'မဟုတ်ဘူး ဆရာ၊ ကျွန်တော် ဆရာတို့ဆီ လာတာကို ကျွန်တော့်မိန်းမ
ဆိုင်ကလုနီးက ဆူနာမီလေးဆီ ခိုးသွားနေတယ် ထင်မှာ စိုးလို့ အဲဒါ ဟို ... '

'သွားကွာ သွား ... ဘာကောင်လဲ မသိဘူး'

'ကျေး ... ကျေးဇူးပဲ ဆရာ'

တရားခံနံပါတ် (၁၀၆)။။ ?

'ကိုင်း ... ခေါ်ကွာ နောက်တစ်ကောင်'

'ခဏနေဦးဗျ၊ ကျုပ်တို့ နည်းနည်းတော့ ပြန်စဉ်းစားမှ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်'

'ဘာဖြစ်လို့တုံး၊ စစ်စရာတွေ အများ ကြီး ကျန်နေတဲ့အထဲမှာ ခင်ဗျားက တမော

၆'

'မဟုတ်သေးဘူးဗျ၊ ဒီလို လျှောက်စစ်နေလို့ ပြီးမှာ ကို မဟုတ်ဘူး၊ စိတ်ရှည်ရှည် ထားစမ်းဗျာ၊ ကျုပ် ပြောမယ်'

'အင်း ဆိုပါဦး'

'ကျုပ်တို့ တရားခံ ရှာလာတာ အမျိုးတစ်ရာ ကျော်လာပြီ၊ အခုထိလည်း မသိသေးဘူး၊ တစ်ခုခု တော့ လုပ်ကြရင် ကောင်းမယ်၊ တစ်ချက် ပြန်စဉ်းစားကြည့်ကြစမ်းဗျာ'

'ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ခင်ဗျားပြောတာ ... နေဦး ... ကျုပ် တစ်ခု သတိထားမိတယ်'

'လုပ်စမ်းပါဦး'

'စစ်ခဲ့သမျှ ဟာတွေကလည်း တစ်ကောင်ကို တစ်ကောင် လွှဲချနေကြတာချည်း ဆိုပေမဲ့ ပြောခဲ့သမျှထဲမှာ ဘုံပါနေတာ တစ်မျိုး ရှိတယ်ဗျ'

'ဘာတုံး အဲဒါ'

'လူလေဗျာ ... လူ လူ၊ လူကို ကျုပ်တို့ မစစ်ရသေးဘူး'

'အေး ဟုတ်သား၊ ဘယ်မလဲ လူ ...၊ ဒီနေရာမှာ ဘယ်လိုလုပ် လူရှိမှာ တုံး'

'သိပ်ရှိတာပေါ့၊ လူဆိုတာ ပါလေရာမျိုးဗျ၊ ဟိုမှာ တစ်ကောင် ... မတွေ့ဖူးလား၊ ပိန်ကပ်ကပ် စုတ်ချွန်းချွန်းနဲ့ ကျီးကြည့် ကြောင်ကြည့် လုပ်နေတဲ့ တစ်ကောင်'

'အေး ဟုတ်သား၊ ဟိုကောင် လူကောင် လာခဲ့'

ကိုယ်ကျိုးတော့ နည်းပြီဗျ၊ ကျုပ်ကို တွေ့သွားကြပြီဗျာ။ ဘယ်နှယ်လုပ်ရပါ။ လူတကာ လုပ်ထားသမျှတော့ ကျုပ်က ဓားစာခံ အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။ သတင်း မရချင်နေ။ ပြေးရင် ကောင်းမလား။

'အံ့မယ် ဘယ်လျှောက်ကြည့်နေတာလဲ၊ မင့် ခေါ်နေတာဟ၊ လာခဲ့စမ်း ဒီကို'

မရတော့ဘူး။ မီးစင်ကြည့်ကရမှာ ပဲ။

'ပြောစမ်း၊ မင်းနေတဲ့ ကမ္ဘာပူလာတာ မင်း မသိဘူးလား'

'ဟို . . . သိတော့ သိပါတယ်၊ ဒါ . . . ဒါပေမဲ့'

'တော်စမ်း၊ မေးတာပဲဖြေ လျှာမရှည်နဲ့'

'ဟုတ် . . . ဟုတ်'

'မှန်မှန်ပြော၊ ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုဒ်ကို မင်းတို့လူတွေပဲ အဆက်မပြတ်
ကြီးထွားလာအောင် ပံ့ပိုးနေကြတယ်ဆို'

'ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်မပါ . . . '

'ဘာမပါရမှာ လဲ၊ မင်းလည်း လူပဲဟာ၊ လူတွေလုပ်နေတာတွေ မင်းမှာ လည်း
တာဝန်ရှိတယ်၊ တောပြုန်းအောင် ခုတ်နေတာလည်း လူတွေပဲ မဟုတ်လား'

'ဟုတ် ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် တောမခုတ် . . . '

'တိတ် ! နောက်တစ်ခု မေးမယ်၊ မြေထု ရေထု လေထု ညစ်ညမ်းအောင်
လူတွေက စွန့်ပစ် ပစ္စည်း အညစ်အကြေးတွေ အများ ကြီး ထုတ်နေကြတယ်ဆို'

'ကျွန်တော် မ မသိ . . . '

'ဘာ မသိတာလဲ၊ မင်း လူပဲဟာ၊ ပြောစမ်း မင်းတို့ လူတော်ကြောင့် ရာသီဥတု
ဖောက်ပြန်ပြီး အိုဇုန်းလွှာ ပေါက်သွားတာမဟုတ်လား'

'အို အိုဇုန်းဖောက်တာ ကျွန်တော် မပါ . . . '

'တောက် လူပီသသကွာ၊ လုပ်ချင်ရာ လုပ်ပြီး မသိချင်ယောင်ဆောင်တဲ့
နေရာတော့ တယ်တော်၊ ဒီမှာ မင်းနဲ့ ဆိုင်တာ တည့်တည့် ပြောပြမယ်၊ လူပြည်မှာ မင်း
ဘာလုပ်စားသလဲ ကဲ ပြော'

'သ . . . သတင်းထောက်ပါ'

'ဘာ ! သတင်းထောက် ဟုတ်လား၊ ဘာသတင်းတွေ ထောက်တုံး'

'အ အစုံပဲ ခင်ဗျ၊ လင်မယား ရန်ဖြစ်တာကအစ ကမ္ဘာ့စီးပွားပျက်ကပ်အထိ ရ
ရတဲ့သတင်း အ အကုန်ထောက် ... '

'အဲဒါပဲ၊ အဲဒီ မှာ ပေါ်တာပဲ၊ ကမ္ဘာကြီးပူလာအောင် လုပ်တဲ့အထဲမှာ မင်းလည်း
ပါကိုပါပြီ'

'ခင်ဗျာ'

'မခင်ဗျာနဲ့၊ ငါပြောမယ် နားထောင်၊ ကမ္ဘာမှာ စစ်ဖြစ်တဲ့လူ ရှိမယ်၊
ကာဗွန်ထုတ်တဲ့လူ ရှိမယ်၊ မြေ ရေ လေ ညစ်ညမ်းအောင် လုပ်တဲ့လူ ရှိမယ်၊ ကုန်ကုန်
ပြောရင်ကွာ ကမ္ဘာကြီး ပူနွေးလာအောင် လုပ်နေကြတဲ့လူမျိုးစုံ ရှိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒါတွေ
အားလုံးဟာ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပူနွေးလာအောင် လုပ်နေ ကြတာ၊ မင်းလိုကောင် ဘာတဲ့ ...
သတင်းထောက် ဟုတ်လား'

'ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့'

'အေး မင်းက ပိုဆိုးတယ်၊ မင်းလို ကောင်စားမျိုး က စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ
ပူနွေးလာအောင် လုပ်နေ တာကွ၊ ကမ္ဘာကြီး ပူနွေးလာအောင် လုပ်နေတဲ့အထဲမှာ မင်းလည်း
တရားခံပဲ'

'သိပ် သိပ်မဆိုင်ဘူးထင် ... '

'ဘာ မဆိုင်ရမှာ လဲ၊ မင်း သတင်းထောက်တဲ့အထဲမှာ ကောင်းနေတဲ့
အကြောင်းအရာ ကောင်းလာတော့မယ့် အကြောင်းအရာတွေကို ဖော်ပြတာ များ လား၊
လတ်တလော ပျက်စီး ဆုတ်ယုတ် သေကြေနေတဲ့ သတင်းတွေ ဆုံးရှုံး နေကြတဲ့ မကောင်းတဲ့
အနိဋ္ဌာရုံကို ဖော်ပြသတင်း တွေ များ လား စဉ်းစားစမ်း'

'ဒါ ... ဒါကတော့'

'မင်း ပြောမှာ ငါ သိတယ်၊ လူဆိုတဲ့ အမျိုးဟာ အနိဋ္ဌာရုံကို ပိုစိတ်ဝင်စားတဲ့
သဘာဝ ရှိတာကို မင်းတို့သတင်းသမားတွေ ကောင်းကောင်း သိတယ်၊ ဟုတ်တယ်

မဟုတ်လား၊ ဥပမာ ငါ ပြောပြမယ်၊ လူတစ်ယောက်ဟာ အနာဂတ်မှာ စိမ်းစိုဖို့ သစ်ပင်တစ်ပင် စိုက်နေတာကို သတင်းအနေနဲ့ ဖော်ပြလို့ ရတယ်၊ တစ်ချိန်တည်းမှာ ပဲ လူတစ်ယောက်ဟာ ရူးပြီး တိုက်ပေါ်က ခုန်ချလို့ ပိုးစိုးပက်စက် သေသွား တဲ့သတင်းလည်း မင်း ရမယ်၊ အဲဒီ သတင်းနှစ်ခုမှာ ဘယ်ဟာကို မင်း ဖော်ပြမလဲ၊ စဉ်းစားစရာတောင် မလိုဘူး၊ တိုက်ပေါ်က ကျသေသွားတဲ့ လူအကြောင်းပဲ၊ ဖြစ်နိုင်ရင် ဓာတ်ပုံတွေနဲ့တောင် ဝေဝေ ဆာဆာ ဖော်ပြမှာ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား'

'ဟုတ် ဟို ဒါက ... '

'စောဒက လာမတက်နဲ့၊ ဆက်ပြောပြမယ် နားထောင်၊ အဲလိုပဲ ကမ္ဘာနဲ့ချီပြီး ရလာတဲ့ သတင်းတွေမှာ ဆိုရင်ကော ... ရှင်းရှင်းလေးပဲ စဉ်းစား၊ ပါလက်စတိုင်း စစ်ပွဲသတင်းကို မင်းတို့တွေ ရေးပြ၊ ရိုက်ပြမလား၊ ဆွီဒင်က တောင်တန်းနဲ့ မြက်ခင်းတွေ ဘယ်လောက် သာယာတယ် ဆိုတာကို ရေးပြ ရိုက်ပြသလား၊ နောက်တစ်ခု ထပ်စဉ်းစား၊ ကမ္ဘာမှာ စီးပွားပျက်နေတာကို ဖော်ပြမလား၊ တစ်ချိန်တည်းမှာ ပဲ စီးပွားဖြစ်လာတဲ့လူတွေ ရှိနေသေးတာကို ဖော်ပြသလား၊ ရှင်းပါတယ်၊ ကမ္ဘာ တစ်ဝှမ်းလုံးက မင်းတို့အပေါ် မီဒီယာတွေ အားလုံးဟာ ပါလက်စတိုင်း စစ်သတင်းနဲ့ စီးပွားပျက်ကပ် အကြောင်းပဲ တညီတညွတ်ထဲ ကမ္ဘာကို တင်ပြချင်ကြတာချည်းပဲလေ၊

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ရှင်းတယ်၊ မင်းတို့က လူတွေရဲ့ စိတ်ကို သိတာကိုး၊ အနိဋ္ဌာရုံနဲ့ မကောင်းတဲ့ မြင်ကွင်းတွေမှာ စိတ်ဝင်စား သာယာတတ်တဲ့ လူတွေရဲ့ မသိစိတ်တစ်မျိုးကို မင်းတို့ ကောင်းကောင်း သိတာကိုး၊ အဲဒီ စိတ်ကို အသုံးပြုပြီး မင်းတို့လုပ်ငန်းတွေ လည်ပတ် ရပ်တည်နေရ တာကိုး၊ မင်းလို ငါ့မျှား မပြောနဲ့၊ ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးကို သိမ်းထားတဲ့ ဧရာမသတင်း မီဒီယာကြီးတွေ တောင် ဒီအတိုင်းပဲ နေ့စဉ် ရပ်တည်နေတာ မဟုတ်လား၊ အနိဋ္ဌာရုံနဲ့ ထမင်းရှာစား နေကြတာ လေကွာ၊ မင်း ဘာငြင်းမလဲ၊ ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းတဲ့ မင်းသားတစ်ယောက် အကြောင်းကို ဖော်ပြ လား၊ တစ်ခါတလေ အပေါင်းအသင်းမှာ လို့ မူးရူးမိတဲ့ အားကစားသမားတစ်ယောက် အကြောင်းကို မင်း ဖော်ပြလား၊ ကိုင်း ပြောစမ်း'

'.....'

'မင်းမှာ ပြောစရာ မရှိရင် ငါ ဆက်ပြောမယ်၊ မင်းဦးနှောက် သေးသေးလေးနဲ့ နည်းနည်းတွေး၊ တစ်ကမ္ဘာလုံးက မီဒီယာတွေက စစ်ပွဲတွေ အပျက်အစီးတွေ ဒုက္ခတွေ သဘာဝ ဘေးအန္တရာယ်တွေ ချည်းပဲ တညီတညွတ်တည်း ဖော်ပြနေကြတဲ့အခါ ဘာဖြစ်လာလဲ၊ မင်းတို့ ဖော်ပြသမျှကို ကြည့်နေ ရတဲ့ ကျန်တဲ့လူတွေအားလုံးရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဘာထင်လာလဲ၊ ရှင်းရှင်းလေးပဲကွ၊ တို့နေတဲ့ ကမ္ဘာကြီးဟာ မကောင်းတော့ဘူး၊ တဖြည်းဖြည်း ဆိုးလာနေပြီလို့ ယူဆကုန်ကြရော မဟုတ်လား၊ ဒီအခါမှာ လူတွေရဲ့ စိတ်တွေမှာ သောကအပူတွေ ပို ဖိစီးလာတယ်၊ ပိုပြီး ရုန်ရှင်း ကြမ်းတမ်းလာတယ်၊ ပို ရက်စက်လာတယ်၊ ပိုတစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်လာတယ်၊ အဲဒီ အပေါ်တွေမှာ မူတည်ပြီး သတင်းတွေ ထပ်ဖြစ်လာတော့ အဲဒီ မကောင်းတဲ့ သတင်းတွေကို မင်းတို့က အားရပါးရ ထပ်ဖော်ပြတယ်၊ မင်းတို့ လူတွေ ဘယ်ကို ဦးတည်နေပြီလဲသိလား၊

လူမျိုးနွယ်တစ်ခုလုံး မျိုးတုံးသွားနိုင်တဲ့ဘက်ကို ဦးတည်နေပြီ၊ မင်းတို့ လူတွေက ထင်တယ်၊ ကမ္ဘာကြီးကို မင်းတို့ပိုင်တယ်လို့... ကမ္ဘာကို မင်းတို့ မပိုင်ဘူး၊ ကမ္ဘာပေါ်မှာ မင်းတို့ နေခွင့်ရရုံလေး ရနေတာ၊ ကမ္ဘာကြီး ပူနွေးလာပေမဲ့ ကမ္ဘာကြီးဟာ ပျက်စီးသွားမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ရှိနေဦးမှာ ပဲ၊ စကြဝဠာ ဟာ ရှိနေမှာ ပဲ၊ မင်းတို့ လူဆိုတဲ့ ဟာလေးတွေသာ အားလုံးမျိုးတုံးသွားမှာ ၊ တခြား ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ မင်းတို့ လူတွေ သေသွားကုန်ကြရုံလေးပဲ'

'ဗျာ'

'မင်း လန့်သွားပြီလား၊ ဟင်း ဟင်း ... တစ်ခု ထပ်ပြောလိုက်ဦးမယ်၊ အခု ငါ ပြောခဲ့တာ တွေကို မင်း သတင်းအနေနဲ့ ဖော်ပြရဲလား၊ ဆောင်းပါးအနေနဲ့ရော ရေးရဲလား၊ ငါ မင်းကို ဗေဒင် ဟောလိုက်မယ်၊ ကမ္ဘာကြီးဟာ ကောင်းနေပါတယ် ဆိုတဲ့ အတွေးမျိုးကို ဘယ်မီဒီယာကမှ ဖော်ပြမှာ မဟုတ်ဘူး၊ မင်း ရေးခဲ့ရင်တောင် မင်းဟာကို ဘယ်မီဒီယာကမှ မဝယ်ဘူး၊ စိတ်ချ ဘာလို့လဲ သိလား ... '

'မ မသိ ... '

'ကမ္ဘာကြီးဟာ သဘာဝ အတိုင်း မျှတနေပါသေးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မင်းတို့ လူတွေမှာ အကောင်း ဘက်က မြင်ပေး ကြည့်ပေး လုပ်ကိုင်ပေးမယ့် လူတွေတော့ သိပ်ကို ရှားသွားပြီ၊ မင်းတို့ တစ်ကမ္ဘာလုံး က လူတွေရဲ့ ငွေကြေးတွေဟာ မင်းတို့ လူတွေဆီမှာ ပဲ ရှိနေတာပါ။ ဘယ်မှ ရောက်မ သွားပါဘူး၊ မင်းကို လက်ဆောင် အသိတရားတစ်ခု ပေးလိုက်မယ်၊ ကောင်းတာနဲ့ မကောင်းတာဟာ အမြဲတမ်း မျှနေတယ်၊ ဘယ်ဟာမှ ဘယ်နေရာမှ မပိုဘူး၊ မင်း ပြန်တော့'

'ခင်ဗျာ'

'လူတွေရှိရာကို မင်း ပြန်လေ၊ ပြီးရင် မင်းပြော . . . စီးပွားပျက်ကပ်ကြီးဆိုတာ အခိုက်အတန့် ပါလို့ ဝမ်းသာအားရ မင်း ပြော၊ ကမ္ဘာကြီးဟာ ကောင်းလာမှာ ပါလို့ ပြော . . . ကိုင်း'

ကျုပ် လန့်နိုးသွားပြီ။ ဘယ်လိုကြီးမှန်းတော့ မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ အကောင်းမြင်ကြည့်ရင် အနည်းဆုံးတော့ စိတ်ချမ်းသာတာ အဟုတ်မျိုး။

အနောမယ ကျန်းမာရေးနှင့် အလှအပ မဂ္ဂဇင်း မေလ၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်။

လူမှမျောက်သို့ ဆင်းသက်လိုခြင်း

တစ်ရံရောအခါ သိပ္ပံပညာရှင်တစ်စုသည် ချားလ်ဒါဝင်၏ Revolution Theory ကို လက်တွေ့ သုတေသနပြုရန် အကြံဖြစ်ကြလေသည်။ ရှင်းရှင်းဆိုရသော် လူဆိုသည်မှာ မျှော်မျိုးနွယ်စိတ် တစ်ခုမှ အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲယဉ်ကျေး ဆင်းသက်လာသောကိစ္စ ဟုတ် မဟုတ် သိရ အောင် ခေတ်မီနည်းပညာများ အကူအညီဖြင့် အချိန်ကာလတို တစ်ခုအတွင်း လက်တွေ့ စမ်းသပ် ကြည့်ရန် ဖြစ်၏ ။

လွယ်တော့ လွယ်လှသည် မဟုတ်ချေ။ နှစ်ပေါင်းသန်းချီ ဖြစ်ပျက်လာခဲ့သည်ဟု ယူဆ ရသော ကိစ္စတစ်ခုအား ဆယ်စုနှစ် လေးငါးခုအတွင်း လက်တွေ့စမ်းသပ်ကြည့်ရန် ကြံကြခြင်း ဖြစ်၏ ။ သူတို့မှာ အားကိုးလောက်စရာဟူ၍ ခေတ်လွန်နည်းပညာများ သာ ရှိ၏ ။ သို့ သော် ထိုလူစုမှာ သိပ္ပံ ပညာရှင်များ ဖြစ်သည့်အလျောက် လွန်စွာ ခေါင်းမာကြ၏ ။ မဖြစ် ဖြစ်အောင် လုပ်ကြည့်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြလေသည်။

ဤသို့ အားဖြင့် ထိုလူစုသည် တောထဲမှ မျောက်လင်မယားတစ်စုံကို သိပ္ပံစမ်းသပ်ခန်းထဲသို့ ခေါ်ယူ မွေးမြူလိုက်ခြင်းအားဖြင့် သူတို့လုပ်ငန်းအား စတင် အကောင်အထည် ဖော်လေသည်။

ထိုလူတစ်စုသည် ရောက်လာသော မျောက်လင်မယားအား ရောဂါဘယများ ကင်းစင်အောင် စစ်ဆေးခြင်း၊ ယဉ်ပါးလာအောင် မွေးမြူလေ့ကျင့်ခြင်း၊ သာမန် မျောက်သတ္တဝါ ဦးနှောက်ထက် အဆမတန် ဉာဏ်ရည်တက်လာအောင် နည်းပညာအမျိုးမျိုး အသုံးပြုစမ်းသပ်ခြင်းတို့ဖြင့် လွန်စွာ အလုပ်ရှုပ်ကြလေတော့၏ ။ ဤသို့ အားဖြင့် နှစ်များ ကုန်ဆုံးသွား၏ ။ မူလအစ မျောက်လင်မယားမှ သားသမီး မြေး မြစ် တီ တွတ် ကျွတ်များ ထွန်းကားလာကြကာ တော်တော်လေးကို ယဉ်ကျေးလာကြ ကုန်၏ ။ ဦးနှောက်နှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာအရ မွေးလာသော မျောက်များ မှာ လူနှင့် တဖြည်းဖြည်း ပို၍ ပို၍ တူလာသဖြင့် ပညာရှင်တို့ လွန်စွာ အားရကြ၏ ။ သို့ သော် ပြန်သတိပြုရန် ရှိနေ၏ ။

စမ်းသပ်ခန်းထဲ အဆင့်ဆင့် ပေါက်ပွားလာကြသော မျောက်များ မှာ ဦးနှောက်နှင့် စိတ်ပိုင်း ဆိုင်ရာသာ လူနှင့် တော်တော် တူလာသော်လည်း ရုပ်မှာ မူ မျောက်ရုပ်သာ ထွက်နေသေး၏။ ကြည့်ပျော်ရှုပျော် နည်းနည်းချောလာအောင် ဘယ်လိုမှ လုပ်မရ။ မျောက်ရုပ်က မျောက်ရုပ်ပင် ဖြစ်နေ၏။ ထို့ပြင် နောက် ပြန့်ပွားစွာ အမြီးကိစ္စ ဖြစ်၏။ ဘယ်လောက်ဂျင်နရေးရှင်း ပြောင်းလာလာ အမြီးတန်းလန်း ပါလာသည်သာ ဖြစ်၏။ ထိုကိစ္စ အခက်တွေ့ကြလေ၏။ ဒါဝင်ကလည်း လူဆိုတာ မျောက်က ဆင်းသက်လာတာလို့သာ ပြောသွားသည်။ ဘယ်ခေတ်မှာ အမြီးတွေ ပျောက်ကုန်ကြတာဟု ပြောမသွား။ သိပ္ပံပညာရှင်တစ်စုမှာ ထိုကိစ္စကို တော်တော် စဉ်းစားကြ၏။ နည်းပညာအမျိုးမျိုး သုံးကာ မျောက်တွေ ချောလာအောင် ကြံကြ၏။ ပလတ်စတစ်ဆာဂျီနီတွေ ဘာတွေ ကိုင်ကြည့်၏။ မျောက်၏ မျိုးရိုးဗီဇကို နည်းနည်း ပြောင်းကြည့်၏။ သို့သော် မရ။ မျောက်တွေမှာ ရုပ်ချောလာလျှင် ဉာဏ်တိမ်သွား၏။ ဉာဏ်ကောင်းအောင် ပြန်လုပ်သော် ရုပ်ဆိုးတွေ ထွက်လာပြန်၏။ ဤတွင် သိပ္ပံ ပညာရှင်များ ကောက်ချက်တစ်ခု ရ၏။ ဤ မျောက်များ မှာ တို့လူတွေနှင့် အလွန်တူနေပြီဟူသော ကောက်ချက်တည်း။

ဤ မျောက်များ မှာ လူတွေလိုပဲ ရုပ်ချောရင် တောက်တုံး မကျဘူး၊ တောက်တုံးကျတဲ့ အကောင်ဆိုလည်း ချောချောလှလှ မရှိဘူးဟု သဘောပိုက်ကာ နောက်ဆုံး ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာကို ပေလျာ လကန် သဘောထားပြီး စိတ်ပိုင်းသာ လူလိုဖြစ်အောင် ဆက်ကြိုး စားကြကုန်၏။ ဤသို့ အားဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ထပ်ကုန်သွား၏။

စမ်းသပ်ခန်းထဲမှ မျောက်များ မှာ အိုပြီး သေသွားလိုက် အသစ်အသစ်တွေ ထပ်မွေးလာလိုက် ရှိကြသလို သိပ္ပံပညာရှင်ဟောင်းများ သေသွားလိုက်၊ သူတို့နေရာကို အသစ်များ က အစားထိုး ဆက်ခံ လိုက်နှင့် သုတေသနလုပ်ငန်းကို ခရီးဆက်ကြလေသည်။ ထိုသို့ဖြင့် ဆယ်စုနှစ်များစွာ ကုန်သွားပြီး နောက်ဆုံးတစ်နေ့တွင်ကား ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာတွင် မျောက်ရုပ် အတန်ငယ်ပေါက်နေ၍ စိတ်နှင့် အကျင့် စရိုက်၊ ဦးနှောက်ဉာဏ်ရည်တို့မှာ ယခုခေတ် လူတွေအတိုင်း ရှိသော အကောင်လေး တစ်ကောင် မွေးလာလေတော့၏။ သိပ္ပံပညာရှင်တစ်စုမှာ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ကြလေပြီ။ သူတို့၏ သုတေသနပြုလုပ်ငန်းကြီး

အဆုံးသတ်လုပြီ ဖြစ်၏။ ဒါဝင်၏ သီအိုရီကို လက်တွေ့မှန်ကန်ကြောင်း ပြသရန် ဤ
နောက်ဆုံး မွေးလာသော လူမျောက်ကလေး လူလားမြောက်သွားသည်အထိ
စောင့်ကြည့်ရန်သာ လိုတော့၏။ သို့သော် မွေးလာသော နောက်ဆုံး ဂျင်နရေးရှင်း
လူမျောက်ကလေးမှာ အမြီးတစ်ထွာ လောက် ပါလာသေး၏။ ဤလောက်ကား
ကိစ္စမရှိတော့ပေ။ အမြီးကို ဖြတ်ပေးလိုက်ပြီးသည်နှင့် သိပ္ပံ ပညာရှင်တစ်စုမှာ
ဤသတ္တဝါလေးကို လူ ဟု သတ်မှတ်လိုက်ကြလေကုန်၏။ လူမျောက်ကလေးသည်
ခေတ်သစ်လူလေးများ အတိုင်း ဆက်လက် ရှင်သန်ရလေတော့၏။ ဤတွင် ...

Human မဟုတ်တဟုတ် Humonkey လေးမှာ ယနေ့ခေတ် ကမ္ဘာ့လူနေမှု
အဖွဲ့အစည်းကြီး ထဲမှ Human ပေါက်လေးများ ကဲ့သို့ အသက်သုံးနှစ်အရွယ်မှစ၍
ပြန်ပေါင်းစုံ ရင်ဆိုင်ရလေ တော့၏။

သုံးနှစ်အရွယ်ရောက်သော် Humonkey လေးထံသို့ မူကြိုပေါင်းစုံမှ
သက်ဆိုင်သူများ ရောက် လာကာ ကြော်ငြာ ဝင်လေတော့၏။ ငါ့မူကြိုက ဘာကောင်းတယ်၊
ငါတို့ မူကြိုက ဘယ်လို သင်တာ၊ ငါတို့ မူကြိုက ကလေး ငါးနှစ်ပြည့်တာနဲ့ ဘွဲ့တစ်ခါတည်း
တန်းရသွားလောက်အောင် သင်ပေးမှာ စသဖြင့် နားမဆုံအောင် ကြားရ၏။ အချို့က တစ်မျိုး
ဆွယ်၏။ အချိန်ပြည့်သင်ရင် ကလေး စိတ်ဖိစီး မယ်၊ ဒါကြောင့် တို့က အချိန်ပိုင်း Summer
School ပဲ ဖွင့်တယ်၊ လာတက်ရင် ကမ္ဘာ့အဆင့် မီမယ်ဟု ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် အထက်စီးနှင့်
ဆွယ်ကုန်၏။ သို့သော် Humonkey လေးမှာ ကလေးသာဖြစ်၍ ဘာမှ
မစဉ်းစားတတ်သေး။ အုပ်ထိန်းသူများ ထင်ရာထားလိုက်သော မူကြိုသို့ ရောက်သွား၏။
ခေတ်မီ ကမ္ဘာ့မူကြိုများ နည်းတူ ပြောတုန်းက တစ်မျိုး၊ သင်တော့ တလွဲ လုပ်သဖြင့်
အုပ်ထိန်းသူများ ခေါင်းခဲကြသလို သောက်သောက်လဲ အကုန်အကျများ ရလေကုန်၏။ ထိုသို့
ဖြင့် ကျောင်းနေသင့် သောအရွယ် ရောက်လေသည်။

ကျောင်းနေသင့်သောအရွယ်ရောက်သော် State School များ ၏ ခွင်ထဲသို့
ဝင်လေသည်။ နိုင်ငံတကာအသီးသီးမှ အစိုးရတရားဝင်ကျောင်းများ၊ အစိုးရအသိအမှတ်ပြု
ပုဂ္ဂလိကကျောင်းများ၊ အစိုးရအသိအမှတ် မပြုတပြုကျောင်းများ ကား နှစ်ရှည်စီမံကိန်းမျိုးစုံ

ချပြကာ အနာဂတ်ကို မျိုးစုံ တွက်ချက်ပြကြလေကုန်၏ ။ ကလေးခမျာ ဘာမှမသိရှာချေ။ မျက်လုံးကလေး ကလယ်ကလယ်နှင့် အုပ်ထိန်းသူများ ကို အားကိုးရရှာ၏ ။ အုပ်ထိန်းသူများ ကား လွန်စွာ စဉ်းစားရလေပြီ။ လူသည် မျောက်က ဆင်းသက်လာခြင်းကို သက်သေပြနိုင်ရန် မဟာစီမံကိန်း ဦးတည်ချက်အရလည်းကောင်း၊ လူတစ်ယောက်၏ ဘဝကို တစ်စုံတစ်ရာ ကြီးမားသော သက်ရောက်မှု ဖြစ်လာနိုင်သည့် အကြောင်း တရားအားဖြင့်လည်းကောင်း Humonkey လေး၏ ပညာရေးကို သတိကြီးစွာ ထား၍ စဉ်းစားကြရလေ တော့၏ ။

State ကျောင်း ဆိုသည်မှာ လူကလေးငယ်တစ်ယောက်အတွက် လွန်စွာ အရေးကြီးသော ရွေးချယ်မှု တစ်ခု ဖြစ်လေပြီ။ ယနေ့ခေတ်အရ ခေတ်အမီလွန်နေသော ကျောင်းတွင် ထားမလား၊ ဒါမှ မဟုတ် စိတ်ချနိုင်လောက်သည်ဟု ယူဆသော ကျောင်းတွင် ထားမလား။ စဉ်းစားရလေပြီ။

သို့သော် လွန်စွာ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်လှသော သိပ္ပံပညာရှင်တစ်စုမှ မွေးဖွားလာသည့် လူမည်ကာမတ္တလေး တစ်ယောက်အတွက် ရွေးချယ်မှု မှာ မှန်ကန်ခဲ့လေသည်။ Humonkey လေးမှာ သူ့အုပ်ထိန်းသူများ ရွေးချယ်ခဲ့သော ကျောင်းတစ်ခုတွင် အခြေခံ၊ အလယ်တန်း၊ အထက်တန်း ပညာ ရပ်များ ကို တရားနည်းလမ်းကျစွာ သင်ကြားတတ်မြောက်ခဲ့လေပြီ။ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုအတွင်း သူသည် အထက်တန်းပညာကို အောင်မြင်ခဲ့လေပြီ။

Humonkey လေးမှာ တက္ကသိုလ်တန်းပညာကို ဆက်လက်သင်ယူရန် ကြိုးစားဆဲကာလတွင် ဒါဝင်ကို သူ တွေ့ရှိလေတော့၏ ။ ထိုရောအခါတွင်ကား

လူဆိုတာ မျောက်က ဆင်းသက်လာပြီး မျောက်ထက် ဒုက္ခရောက်နေသော ခေတ်မီ ကမ္ဘာ့ လူငယ်တစ်ယောက်ဘဝကို အကြီးအကျယ် ဒေါပွလေတော့၏ ။ ခေတ်လူငယ်တစ်ယောက် ဝီသရန် အတွက် တရုတ်စကား၊ အင်္ဂလိပ်စကား၊ ဂျပန်စကား၊ ပြင်သစ်စကား၊ ကပ္ပလီစကား စသော ဘာသာ စကားပေါင်းစုံ သင်ရ၏ ။ ကွန်ပျူတာ၊ အင်တာနက် စသော နည်းပညာပေါင်းစုံ အသုံးပြုတတ်ရန် ကြိုးစားရ၏ ။ ဘာသင်တန်း ညာသင်တန်း စသဖြင့် သင်တန်းပေါင်းစုံကိုလည်း လိုက်တက်ရ၏ ။ Certificate များ ၊

ဇာတိသိပ္ပံများများများကိုထားနိုင်မှ လူရာဝင်သောဘဝဖြစ်၍ စာမေးပွဲပေါင်းများစွာ
ငရဲကျသလို လျှောက်ဖြေရ၏။

ထိုပြင်သာမက ခေတ်မီကမ္ဘာတွင် ဝင်ဆံ့နိုင်ရန် လူမှု ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး၊
ကမ္ဘာ့အရေး၊ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး၊ အနုပညာ၊ အချက်အပြုတ် စသည့်
မြောက်မြားလှစွာ သော မပြီးနိုင် မစီးနိုင်ကိစ္စများ ကိုလည်း လျှောက်လေ့လာရ၏။

ထိုသို့ အားဖြင့် Humonkey လေးမှာ တစ်နေ့တစ်နေ့ လွန်စွာ အလုပ်များ
လျက် မအား ရအောင် ရှိလေတော့၏။

သူသည် ဒါဝင်နှင့်တကွ လူဆိုတာ မျောက်က ဆင်းသက်လာတာ ဟုတ် မဟုတ်
လက်တွေ့ စမ်းသပ်ခဲ့သော သူ့အုပ်ထိန်းသူများ ကိုပါ နေ့တိုင်း ကျိန်ဆဲနေလေသည်။

နောက်ဆုံးတစ်နေ့တွင်တော့ သူ အရေးဆိုလေသည်။ သူသည် လူ
မလုပ်ချင်တော့၊ မျောက် လိုပဲ ပြန်နေတော့မည် ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် မျောက် ဆိုသည်မှာ ဘယ်လောက်
ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေနေ လူလောက် တော့ ကိစ္စဝိစ္စ မများ လှသည်ကို သူ သိသွားသောကြောင့်
ဖြစ်လေသတည်း။

အင်တာနေရှင်နယ် မဂ္ဂဇင်း၊ စက်တင်ဘာလ၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်